

دانشکده اصول الدین

قم

گروه علوم قرآن و حدیث

پایان نامه کارشناسی ارشد

موضوع:

ویژگی ها و آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام

در قرآن کریم

استاد راهنما:

دکتر محمد تقی دیاری بیدگلی

استاد مشاور:

دکتر حیدر علی رستمی

نگارش:

سمیّه معین الدینی

تابستان ۱۳۹۱

دانشکده اصول الدین
USUL AL DEEN COLLEGE
غير دولتی - غير انتفاعی

كلية اصول الدين

قم

قسم علوم القرآن و الحديث

رسالة الماجستير

عنوانها:

خصائص و تعاليم شريعة إبراهيم عليه السلام

في القرآن الكريم

استاذ المشرف:

الدكتور محمد تقى ديارى بيدگلى

استاذ المشاور:

الدكتور حيدر على رستمی

اعداد:

سمیّه معین الدینی

السنة: ١٤٣٣

این اثر اگر قابل تقدیم است، تقدیم به:
ابراهیم خلیل علیہ السلام که این رساله مزین به نام بلند
اوست؛

به پیشگاه نور مجسم، عصاره خلقت، صاحب
خلق عظیم، پیامبر کریم صلوات اللہ علیہ و آله و سلم
که همواره پاکش و سلاله پاکش
ساحت قدسی آنهاست؛

به روح بلند علامه
بزرگوار سید مرتضی عسکری رهیل، بزرگ مرزبان
مکتب تشیع و
مؤسس دانشکده اصول الدین؛

به
پدر و مادر عزیزم که وجودشان بارقه‌ای از لطف و
رحمت الهی است.

سپاس و حمد سزاوار خدایی است که ستایشگران از مرح او عاجز و کوشندگان از ادائی حقش درمانده‌اند.

سپاس

از استاد فرزانه جناب آقای دکتر دیاری که در نگارش این پایان نامه، از هیچ راهنمایی دریغ نورزیدند؛

از استاد ارجمندم جناب آقای دکتر رستمی که در طی این مسیر از مشاوره‌های ایشان بهره مند شدم؛

و از استاد خوبم جناب آقای دکتر زاهدی که از محضرشان درسها آموخته‌ام.

و تشکر و قدردانی از همه استادانی که در راه علم آموزی و آشنا شدن با کلام وحی، یاریم کردند و از

دانش آن‌ها بهره‌مند شدم.

در پایان از خانواده‌ام تشکر می‌کنم که رنج فراوان دیدند و زحمت بسیار کشیدند، به ویژه مادر و پدر

عزیز و مهربانم که با شکیبایی در تمام مراحل مرا مشوق، یار و همراه بودند و همه دوستانم که یاریگر من در این تحقیق بودند.

چکیده

این پژوهش در پی این است که ویژگی‌ها و آموزه‌های آیین حضرت ابراهیم علیهم السلام را مورد بررسی قرار دهد. قرآن کریم برای آیین حضرت ابراهیم علیهم السلام ویژگی‌هایی چون توحیدی بودن، اعتدال‌گرایی، عقلانیت، برگزیدگی و آسانی و آموزه‌هایی چون آموزه‌های اعتقادی، شعائری و اخلاقی را بیان می‌کند.

دین حضرت ابراهیم علیهم السلام، دینی توحیدی، به دور از افراط و تفریط و مطابق با فطرت انسان‌ها است. چنان که احتجاج‌های آن حضرت بر محور توحید است. خداوند متعال پیوسته پیامبر اکرم علیهم السلام را به پیروی از این آیین امر می‌کند، چراکه این آیین از طرف خداوند برگزیده شده‌است و روی‌گردانی از آن ناشی از سفاهت است.

حضرت ابراهیم علیهم السلام قوم خود را با ساده‌ترین بیان به توحید و معاد توجه داده است. آموزه‌هایی مانند نماز، زکات، روزه، اعتکاف در این دین مطرح بوده‌است؛ اما کیفیت آن‌ها چندان واضح نیست. نماز در این آیین از چنان جایگاهی برخوردار است که، هدف از سکونت فرزندان ابراهیم علیهم السلام و تجدید بنای کعبه، برپایی آن عنوان شده‌است و اهمیتش تا حدی است که حضرت ابراهیم علیهم السلام در مناجات‌های خود، از خداوند درخواست می‌کند او و نسلش را از نماز گزاران قرار دهد. یکی دیگر از برجسته‌ترین آموزه‌های این آیین، حج است، چنان‌که آن حضرت مأمور می‌شود طی یک فراخوان عمومی، مردم را به مناسک حج دعوت کند. سپس از خداوند درخواست می‌کند کیفیت مناسک را به ایشان نشان دهد.

حضرت ابراهیم علیهم السلام در دعوت خود همواره به مباحث اخلاقی تأکید کرده‌است. آموزه‌های اخلاقی این آیین، شکرگزاری، ذکر خدا، نیکی کردن، دعا، تزکیه نفس، عبرت‌آموزی، سلام کردن و مهمان‌نوازی است.

واژگان کلیدی : آیین ، ابراهیم ، توحید ، اعتدال گرایی ، حج ، دعا ، مهمان‌نوازی

فهرست مطالب

۱	فصل اول: کلیات.....
۲	۱. معرفی مسأله.....
۲	۲. بیان اهمیت مسأله.....
۳	۳. پیشینه تحقیق.....
۶	۴. سوالات تحقیق.....
۶	۶.۱. روش تحقیق.....
۷	فصل دوم: ویژگی های آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام.....
۹	۱. توحیدی بودن.....
۱۰	۱.۱. اعتقادات غیر توحیدی معاصران ابراهیم علیہ السلام.....
۱۱	۱.۲. دعوت به توحید از سوی ابراهیم علیہ السلام.....
۱۱	۲. آغاز دعوت از خویشان.....
۱۵	۲.۱.۱. دعوت بت پرستان.....
۱۷	۲.۱.۲. دعوت اجرام پرستان.....
۲۰	۲.۱.۳. الگو بودن دعوت ابراهیم علیہ السلام به توحید.....
۲۴	۲.۲. اعتدال گرایی.....
۳۱	۲.۳. عقلانی بودن.....
۳۱	۳.۱. سفیه بودن اعراض کنندگان از آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام.....
۳۳	۳.۲. ظهور عقلانیت در برهان های توحیدی حضرت ابراهیم علیہ السلام.....
۳۳	۳.۲.۱. برهان حیات و مرگ.....
۳۴	۳.۲.۲. برهان محبت.....
۳۶	۳.۲.۳. برهان لزوم متابعت جاہل از عالم.....
۳۷	۳.۲.۴. برهان هدایت.....
۳۹	۴. برگردانگی.....
۴۲	۵. آسانی.....

۴۷	فصل سوم : آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیهم السلام
۴۷	۱. آموزه های اعتقادی
۴۷	۱.۱.۳ . توحید
۵۱	۲.۱.۳ . معاد
۵۸	۲.۲.۳ . آموزه های شعائری
۵۸	۱.۲.۳ . طهارت
۶۱	۲.۲.۳ . نماز
۶۴	۲.۳ . زکات و کمک به نیازمندان
۷۱	۲.۳ . روزه
۷۹	۲.۳ . اعتکاف
۷۹	۲.۳ . حج
۷۹	۱.۶.۲.۳ . قربانی
۸۰	۲.۶.۲.۳ . طواف
۸۴	۳.۳ . آموزه های اخلاقی
۸۴	۱.۳.۳ . شکرگزاری
۸۵	۱.۱.۳.۳ . شکرگزاری در قالب مناجات با خدا
۸۶	۲.۱.۳.۳ . شکرگزاری در قالب یادآوری نعمت و اظهار آن
۸۷	۲.۳.۳ . ذکر خدا
۸۹	۳.۳.۳ . دعا
۹۰	۱.۳.۳.۳ . آداب دعا
۹۰	۱.۱۳۳.۳ . تمسک به ربویت
۹۱	۲.۱.۳.۳.۳ . یادآوری نعمت های الهی
۹۱	۳.۱.۳.۳.۳ . درخواست آمرزش و قبولی توبه
۹۱	۴.۱.۳.۳.۳ . ستایش خداوند با صفات شایسته
۹۲	۵.۱.۳.۳.۳ . اخلاص در امور
۹۲	۶.۱.۳.۳.۳ . توکل و اعتماد به خداوند
۹۳	۷.۱.۳.۳.۳ . حکیمانه دعا کردن
۹۶	۸.۱.۳.۳.۳ . توجه به مکان و زمان
۹۶	۹.۱.۳.۳.۳ . ذکر اسماء حسنای الهی
۹۸	۱۰.۳.۳ . نیکی کردن
۹۹	۱۱.۳.۳ . تزکیه نفس
۱۰۱	۱۲.۳.۳ . عبرت آموزی
۱۰۴	۱۳.۳.۳ . سلام کردن

۱۰۷.....	۱.۳.۳ مهمن نوازی
۱۰۹.....	فصل چهارم : نتیجه گیری
۱۱۵.....	ضمائیم
۱۱۵.....	فهرست آیات
۱۲۰.....	فهرست روایات
۱۲۲.....	فهرست منابع

فصل اوّل: کلیات

۱.۱. معرفی مسأله

۲.۱. بیان اهمیّت مسأله

۳.۱. پیشینه تحقیق

۴.۱. سؤالات تحقیق

۵.۱. روش تحقیق

۲ویژگی های و آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن کریم

آن چه در این فصل مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، کلیاتی درباره موضوع بحث، ویژگی‌ها و آموزه‌های دین حضرت ابراهیم علیه السلام می‌باشد. عنوانین مطرح در این فصل عبارت است از : معرفی مسأله، بیان اهمیت مسأله، پیشینه تحقیق، سؤالات تحقیق و در نهایت به روش تحقیق می‌پردازیم.

۱.۱. معرفی مسأله

دین حضرت ابراهیم علیه السلام به عنوان منشأ ادیان ابراهیمی، همواره مورد توجه بوده است. قرآن کریم تأکید ویژه‌ای بر این آیین توحیدی دارد. سؤال اساسی که در اینجا مطرح است، این است که قرآن کریم چه ویژگی‌ها و آموزه‌هایی را برای آیین حضرت ابراهیم علیه السلام مطرح می‌کند؟

این نوشتار در پی بیان ویژگی‌ها و آموزه‌های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن کریم است. قرآن کریم در خلال آیات مختلف از آیین حضرت ابراهیم علیه السلام سخن به میان می‌آورد و ویژگی‌ها و آموزه‌هایی را برای این آیین بیان می‌دارد. آموزه‌هایی در قالب آموزه‌های اعتقادی، شعائری و اخلاقی برای این دین بیان می‌کند.

۲.۱. بیان اهمیت مسأله

یکی از مباحثی که در حوزه قرآن مطرح می‌باشد، آیین حضرت ابراهیم علیه السلام است. قرآن کریم برای این دین توحیدی که منشأ ادیان ابراهیمی است، ویژگی‌ها و آموزه‌هایی را بیان می‌کند.

اهمیت از آن جهت است که قرآن کریم روی این آیین الهی تأکید ویژه‌ای دارد و پیوسته به پیامبر گرامی اسلام ﷺ تأکید می‌کند که از این آیین پیروی کند. بنابراین بررسی ویژگی‌ها و آموزه‌های چنین آیینی امری ضروری است.

این تحقیق نظری است و فواید علمی چندی بر آن مترب است: ابراهیم علیہ السلام نزد یهودیت و مسیحیت، دارای جایگاهی والاست. نام ایشان پیوسته همراه با احترام و قداست بردگی شود. یهودیان خود را، از نسل حضرت ابراهیم علیہ السلام می‌دانند و از این رهگذر افتخار می‌کنند که هم فرزند جسمانی و هم فرزند روحانی آن حضرت هستند.

عظمت حضرت ابراهیم علیہ السلام به حدی است که وی همواره موجب نزاع یهودیت و مسیحیت و اسلام بوده است و هر یک، آن حضرت را از خود می‌داند. از این رو، خدای متعال فرموده است : «ما کانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَ لَا نَصْرَانِيًّا وَ لِكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا»^۱، با این تحقیق دانسته خواهد شد که انتساب یهودیت و مسیحیت به حضرت ابراهیم علیہ السلام متفق است و قرآن کریم ادعای یهود و نصاری را برای انتساب حضرت ابراهیم علیہ السلام به خودشان رد می‌کند.

خداآوند متعال آیین اسلام را همان آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام معرفی می‌کند. دین حضرت ابراهیم علیہ السلام را صراط مستقیم معرفی می‌کند و در آیات متعددی به پیامبر اکرم ﷺ دستور می‌دهد که از دین توحیدی حضرت ابراهیم علیہ السلام پیروی کند.

از رهگذر این تحقیق مشخص خواهد شد که برخی از مناسک و عباداتی که در دین اسلام به آن امر شده است، نظیر: نماز، روزه، حج، زکات و... در دین حضرت ابراهیم علیہ السلام سابقه داشته است، و دین اسلام تکمیل شده‌ی دین حضرت ابراهیم علیہ السلام است.

۳.۱. پیشینه تحقیق

حضرت ابراهیم علیہ السلام به عنوان اولین پیامبر اولوالعزم که دارای حیاتی برجسته، از جنبه‌های متعدد مورد توجه بوده است. خداوند متعال در قرآن کریم و ائمه هیئت‌الله در روایات، به ویژگی‌های برجسته حیات و آموزه‌های ایشان اشاره کرده‌اند.

۴ ویژگی های و آموزه های آئین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن کریم

در این مجال کوتاه به بیان سابقه تألیفاتی که در محورهای مختلف در این زمینه به نگارش درآمده است، می پردازیم.

الف: کتب تاریخ عمومی؛ مانند تاریخ یعقوبی، تاریخ طبری و المتنظم ابن جوزی، این دسته از کتاب‌ها عمدتاً پیرامون زندگی نامه، حوادث و به‌طورکلی داستان حضرت ابراهیم علیه السلام پرداخته‌اند.

ب: کتاب‌های قصص الأنبياء و تاریخ الأنبياء؛ مانند قصص الأنبياء ابن کثیر، قصص الأنبياء جزائری، که عمدتاً به داستان قرآنی و وقایع و مقام‌های حضرت ابراهیم علیه السلام پرداخته‌اند.

ج: کتاب‌های تنزیه الأنبياء و عصمه الأنبياء؛ عصمه الأنبياء فخر رازی. که برخی شباهات پیرامون آن حضرت را پاسخ داده‌اند.

در این کتاب‌ها از آئین حضرت ابراهیم علیه السلام سخنی به میان نیامده است، و فقط در منابع تاریخ عمومی؛ ضمن بیان عقاید اعراب جاهلی، اشاره خیلی مختصراً به برخی از آموزه‌های دین حضرت ابراهیم علیه السلام شده‌است.

د: کتب ادیان

۱. درآمدی بر تاریخ ادیان در قرآن، عبدالرحیم گواهی. به بیان برخی از آیات قرآن در زمینه حضرت ابراهیم علیه السلام و دین ایشان می‌پردازد، بدون اینکه توضیحی در این زمینه داده شود.

۲. تاریخ ادیان و مذاهب جهان، عبدالله مبلغی. در خلال بحث از عقاید اعراب جاهلی از گروهی از حنفاء نام می‌برد که منسوب به حضرت ابراهیم علیه السلام بودند و اعتقادات خاصی داشتند. نویسنده این کتاب به صراحة می‌گوید: «به‌طور کلی آئین حنفی یک اندیشه خالص و ناب توحیدی بوده و دارای مناسک و مراسم خاصی نبوده است». ^۱

و: در دوران معاصر نیز، در رابطه با شخصیت و سیمای حضرت ابراهیم علیه السلام کتاب‌ها و پایان‌نامه‌های بسیاری نوشته شده است. برخی از آن‌ها عبارتند از :

۱. حیاة ابراهیم، محمود شلبی.

۱ . مبلغی آبادانی، عبدالله، تاریخ ادیان و مذاهب جهان، دوم، حرّ، قم ۱۳۷۶ش، ج ۲، ص ۸۷۰.

۲. مع الأنبياء فی القرآن الكريم، عفیف عبدالفتاح طباره.

۳. سیره پیامبران، آیة الله جوادی آملی.

۴. ابراهیم قهرمان توحید، محمد نقدی.

۵. زندگی حضرت ابراهیم علیہ السلام در روایات مدرستین.^۱

۶. سیمای حضرت ابراهیم علیہ السلام در قرآن و عهدین.^۲

این منابع نیز بدون بحث از آیین آن حضرت، به زوایایی از زندگانی و رسالت حضرت ابراهیم علیہ السلام پرداخته‌اند.

پایان‌نامه، بررسی تطبیقی دین اسلام و حنیف از منظر آیات و روایات.^۳ نیز به صورت تطبیقی دین حنیف را با دین اسلام بررسی کرده است، و مواردی از آموزه‌های دین حضرت ابراهیم علیہ السلام را با آموزه‌های اسلامی مقایسه کرده است.

۵. تفاسیر

برخی از تفاسیر نیز، به صورت تلویحی در ضمن تفسیر آیات مربوط به حضرت ابراهیم علیہ السلام، به بیان ویژگی‌ها و آموزه‌های آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام پرداخته‌اند، مانند تفسیر مجتمع البیان فی تفسیر قرآن، طبرسی، المیزان فی تفسیر القرآن، علامه سید محمد حسین طباطبائی، تفسیر نمونه، آیة الله مکارم شیرازی، تفسیر تسنیم آیة الله جوادی آملی، جامع البیان طبری.

علی‌رغم کتاب‌ها و پایان‌نامه‌ها و مقالات علمی متعدد، که در این زمینه نگارش یافته است، اثر مستقلی در موضوع ویژگی‌ها و آموزه‌های آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام نوشته نشده است. موضوع ویژگی‌ها و آموزه‌های آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام در قرآن کریم، از موضوعات جدید است، که کمتر در خصوص آن تحقیق صورت گرفته است. بیشتر مباحث مطرح شده در این رساله با نوآوری نگارش یافته است.

۱. مليحه سادات سیدرضا، راهنما دکتر مجید معارف، دانشکده اصول الدین قم، ۱۳۸۰.

۲. محمد اسحاق اشرفی، راهنما دکتر محمد باقر قیومی، مدرسه عالی فقه و معارف اسلامی، ۱۳۸۴.

۳. زهرا مصلحیان، راهنما دکتر جعفر نکونام، دانشگاه قم، ۱۳۹۰.

۶.....ویژگی های و آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن کریم

با توجه به این که بحث ویژگی ها و آموزه ها که هر یک زیر بحث هایی متعدد در حوزه های اعتقادی، تاریخی، سیره، فقه، اخلاق، تفسیر و احادیث داشتند، لازم بود به همه منابع مراجعه شود و منابع در حوزه قرآن و تفسیر محدود نشود. اما به طور کلی منبع اصلی در این رساله تفاسیر گرانسینگ شیعه و سنی است.

۱.۴. سؤالات تحقیق

۱.۴.۱. سؤالات اصلی

۱.۱.۴.۱. ویژگی های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن چیست؟

۱.۱.۴.۲. آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن چیست؟

برای پاسخ دادن به سوال اصلی و مشخص ساختن آن، سؤالات دیگری نیز مطرح می گردد که می تواند در یافتن پاسخ سؤال اصلی مفید باشد.

۲.۴.۱. سؤالات فرعی

۲.۲.۴.۱. دعوت حضرت ابراهیم علیه السلام مبنی بر چه محوری است؟

۲.۲.۴.۲. در احتجاج های حضرت ابراهیم علیه السلام چگونه عقلانیت ظهور پیدا می کند؟

۲.۲.۴.۳. ارائه مناسک به حضرت ابراهیم علیه السلام شامل چه مواردی و چگونه بوده است؟

۶. روش تحقیق

بیشترین شیوه ای که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است، شیوه کتابخانه ای و استفاده و کتاب ها و نرم افزارها است. در گام اول تمام آیات قرآن جستجو شد، آیاتی که مربوط به حضرت ابراهیم و آیین ایشان بود، استخراج شد و سپس با مراجعه به کتاب معجم المفهرس لألفاظ القرآن الکریم و فرهنگ قرآن، آیات مربوط به هر بحث گردآوری شد، سپس با مراجعه به کتب تفسیری و کلامی و... کار مطالعه و جمع آوری مطالب مورد نیاز تحقیق به صورت فصل به فصل صورت گرفت؛ بعد از تفکیک فیش ها، تنظیم و دسته بندی انجام شد و سپس به پردازش و تحلیل اطلاعات پرداخته شد.

فصل دوم: ویژگی های آیین حضرت ابراهیم علیہ السلام

۱.۲. توحیدی بودن

۲.۲. اعتدال گرایی

۳.۲. عقلانی بودن

۴.۲. برگزیدگی

۵.۲. آسانی

از دیدگاه قرآن کریم حضرت ابراهیم علیه السلام یکی از پیامبران صاحب کتاب آسمانی^۱ و از پیامبران اول العزم و از بزرگ ترین شخصیت های الهی است و در میان پیامبران دیگر از امتیازات ویژه ای برخوردار است. همین امتیازات موجب گردید او در نزد پروردگارش به والاترین مقامات ممکن برسد و تمام مقامات انسانی را درنوردد. سرانجام از سوی خداوند به پیشوایی بشر برگزیده شد. پدر پیامبران بعد از خود و مقتدای یکتاپرستان گردید. به خاطر همین امتیازها بود که حضرت علی علیه السلام - ضمن نامه به معاویه - به نسبش با حضرت ابراهیم علیه السلام افتخار می کند و معاویه به ایشان خرده می گیرد که چرا سراسر نامه ات از قربت و خویشاوندی با ابراهیم سخن گفته ای و به خویشاوندی با محمد علیه السلام اکتفا نکرده ای.^۲

۱. قرآن کریم کتاب آن حضرت را به نام صحف ابراهیم معرفی می کند : ﴿إِنَّ هَذَا لَفْنِي الصُّحْفُ الْأُولَى صُحْفُ إِبْرَاهِيمَ﴾ اعلیٰ /۱۹-۱۸) مراد از صحف ابراهیم همان الواحی است که وحی انجام شده به حضرت ابراهیم علیه السلام در آن نوشته شده بود. برخی مفسرین با استناد به برخی روایات شمار صحیفه های حضرت ابراهیم علیه السلام را ده دانسته اند. چنان که از ابوذر روایت شده است که گفت به حضرت رسول اکرم علیه السلام عرض کردم خداوند چند کتاب نازل نموده است؟ فرمود یکصد و چهارده کتاب ، ده کتاب بر آدم ، پنجاه کتاب بر شیث سی کتاب بر ادريس ، ده کتاب بر «ابراهیم» و نیز تورات، انجیل، زبور و فرقان (قرآن کریم) را برمی سی، عیسی، داود، محمد علیه السلام نازل نموده است. (رک: مکارم-شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه ، اول، دارالکتب الإسلامية، تهران، ۱۳۷۴، ش، ج ۴، ص ۲۱۵؛ بلاغی، عبدالحجت، حجة التفاسير و بلاغ الإ Kisir، بی-چا حکمت، قم، ۱۳۸۶، ج ۱، ص ۶۹). در روایتی امام صادق علیه السلام فرماید در نزد ما صحف ابراهیم می باشد. رک: صفار، محمد بن حسن، بصائر الدرجات، کتابخانه آیة الله مرعشی نجفی ، قم، ۱۴۰۴، ص ۱۴۰. در روایتی دیگر پیامبر اکرم علیه السلام از محتوای صحف خبر می دهد که مشتمل بر مثل ها و اندرزاست، دادرسی مظلومان و همچنین این که بر عاقل لازم است که اوقات خود را بر چهار ساعت تقسیم کند؛ ساعتی برای مناجات ، ساعتی برای تفکر ، ساعتی برای حسابرسی نفس و ساعتی را صرف تهیه خوراک و لذت های حلال کند و همچنین سزاوار است که خردمند برای سه چیز مسافرت کند ۱. کسب تجارت (اصلاح امور دنیا) ۲. معاد (تحصیل و سفرحج) ۳. لذت حلال (سیاحت) و همچنین لازم است که بصیرت به زمانه ، حفظ زبان و درک موقعیت خویش را داشته باشد. (رک : دیلمی، حسن، إرشاد القلوب إلى الصواب ، اول، شریف رضی، قم، ۱۴۱۲، ج ۱، ص ۱۴۰؛ شیخ صدوق ، الخصال ، اول ، جامعه مدرسین ، قم ، ۱۳۶۲، ش، ج ۲، ص ۵۲۵) طبری ، محمد بن جریر، تاریخ الأمم والملوک ، تحقیق محمد ابوالفضل ابراهیم، سوم ، دارالتراث، بیروت، ۱۳۸۷، ج ۱، ۳۱۳؛ ابن جوزی، أبو جعفر عبد الرحمن بن علی بن محمد ، المنتظم فی تاریخ الأمم والملوک ، تحقیق محمد عبد القادر عطا و مصطفی عبد القادر عطا ، اول ، دارالكتب العلمیة ، بیروت ، ۱۴۱۲ ، ج ۲، ص ۱۴۳) .

۲. رک : تقی کوفی ، ابواسحاق ابراهیم بن محمد، الغارات ، تحقیق جلال الدین حسینی ارمومی ، انجمن آثار علمی ، تهران ، ۱۳۵۳، ش، ج ۱، ص ۲۰۲.

در این فصل از نوشتار به بیان ویژگی های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام می پردازیم. در این نوشه آیین به معنای دین گرفته شده است.^۱

۱.۲. توحیدی بودن

اصل توحید از جایگاهی والا در میان اصول اعتقادی دینی برخوردار است به گونه ای که دیگر اصول اعتقادی، بر این اصل استوار گشته اند و در طول تاریخ بشریت، محور اصلی دعوت پیامبران الهی، به ویژه حضرت ابراهیم علیه السلام بوده است. آنان نخستین و مهمترین گفتاری که با مردم عصر خود داشتند، توجه و آگاهی آنها به پذیرش توحید و پرهیز از کفر و شرک بود. قرآن کریم چنین می فرماید: ﴿وَ مَا أُرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا تُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونَ﴾؛ و پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم مگر اینکه به او وحی کردیم که: «خدایی جز من نیست، پس مرا بپرستید.»^۲

توحید به معنای اعتقاد به یگانه بودن خدا است. به این معنا که در مقام فکر و اندیشه، شریک و رقیبی در آفرینش جهان هستی و برقراری نظم و نظام آن، برای وی قائل نشویم و در مقام عمل، جز در برابر او، برای هیچ کس و هیچ چیزی سر تعظیم فرود نیاورده و آن را سجده و پرستش ننماییم.

به هر روی، توحید و اعتقاد به یگانگی پروردگار متعال در جان آدمی و در فطرت پاک هر انسانی موجود است و تا زمانی که زنگار گناه و انحراف از مسیر حقیقت وی را فرانگیرد، موحد واقعی است و در آن صورت می تواند راه تعالی و کمال را پیماید و به سر منزل تقوی و یقین برسد.

لقمان در نخستین پند خود به فرزندش چنین می فرماید: ﴿وَ إِذْ قَالَ لَقَمَانُ لَأَبْنِي وَ هُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرِكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾؛ «ای پسرم! چیزی را همتای خدا قرار مده که شرک، ظلم بزرگی است.»^۳ لقمان نخستین سخن خود را، همان نخستین سخن همه پیامبران علیه السلام قرار داده که در سرلوحه تبلیغات و برنامه های پیامبران

۱. ر.ک : دهخدا ، علی اکبر، لغت نامه دهخدا (زیرنظر محمد معین) ، دانشگاه تهران، تهران، ۱۳۴۱، ج ۳۴، ص ۵۷۲، ج ۴۲، ص ۳۵۱؛ معین، محمد، فرهنگ فارسی معین (یک جلدی)، دهم، سرایش، تهران، ۱۳۸۶، ش، ص ۴۸۱، ۶۷۱.

۲. انبیاء/۲۵، در سراسر این تحقیق از ترجمه محمد مهدی فولادوند استفاده شده است.

۳. لقمان/۱۳.

۱۰.....ویژگی های و آموزه های آیین حضرت ابراهیم علیه السلام در قرآن کریم

علیّلًا و مکاتب آسمانی می درخشید و آن یکتاپرستی و پرهیز از هرگونه شرک است، سپس به ذکر علت آن پرداخته و آن این که شرک و انحراف از صراط توحید و یکتاپرستی، ظلم بزرگ است. امام صادق علیّلًا در این باره می فرماید: «إِنَّ أَسَاسَ الدِّينِ التَّوْحِيدُ وَالْعَدْلُ»؛ پایه و محور دین یگانگی و عدالت خداوند است.^۱

توحید، دارای مراتب و درجاتی است و توحید ذاتی، توحید صفاتی، توحید افعالی، توحید عبادی از مهم ترین گونه های آن به شمار می روند.

سیره حضرت ابراهیم علیّلًا ابعاد گوناگونی دارد و یکی از مهمترین آنها مبارزات پی گیر ایشان در راه توحید و مبارزه با شرک و طاغوت است و ابراهیم علیّلًا پرچمدار بزرگ اندیشه توحید است. دینی که حضرت ابراهیم علیّلًا به آن دعوت می کرد، اسلام راستین و هدفش پروردگار یکتاست. ایشان در سراسر زندگی خود علاوه بر مبارزه با شرک، بشر را به توحید و دین حنف هدایت کردند. در ادامه به بررسی توحیدی بودن آیین حضرت ابراهیم می پردازیم.

۱.۱.۲. اعتقادات غیرتوحیدی معاصران ابراهیم علیّلًا

در زمان پادشاهی نمرود بن کنعان، در زمان ابراهیم خلیل علیّلًا، مردم بابل به پرستش معبد های باطل پرداخته و از خدای تعالی روی گردانده بودند. در برخی تواریخ آمده، نمرود اولین کسی بود که آتش می - پرستید و بر آن سجده می کرد.^۲ او از جهالت و سبک مغزی مردم زمان خود سوءاستفاده کرد و حتی ادعای خدایی کرد و خود را رب الرباب خواند.

بنابراین انواع و اقسام شرک وجود داشت و به طور کلی سه نوع پرستش در آن سرزمین وجود داشت. در آن زمان مردم ، فرهنگ توحید را فراموش نموده و به سوی خدایان دروغین رفته بودند.

۱. صدوق، محمد بن حسین بن بابویه قمی، معانی الأخبار، بی چا، جامعه مدرسین حوزه علمیه، قم ، ۱۳۶۱، ص ۱۱؛ همو، التوحید، بی چا، جامعه مدرسین حوزه علمیه، قم ، ۱۳۵۷ش، ص ۹۶؛ مجلسی، محمدباقر، بحار الأنوار الجامعۃ لدرر أخبارائمة الأطهار ، بی چا، مؤسسه الوفاء ، بیروت، ۱۴۰۴ق، ج ۴، ص ۲۶۴؛ طبرسی، علی بن حسن، مشکاة الأنوار، بی چا، نجف، کتابخانه حیدریه، ۱۳۸۵ق، ص ۹ .

۲. یعقوبی، احمد بن أبي یعقوب، تاریخ یعقوبی، دارصادر، بیروت، بی تا، ج ۱، ص ۲۳ .

گروهی بت، گروهی ماه و ستارگان و گروهی خورشید را می پرستیدند و بالاتر از همه نمرود، خود را به عنوان خدای بزرگ معرفی می کرد.

ابراهیم علیه السلام مبارزه خود را در زمینه توحید با همه مظاهر شرک آغاز نمود. ایشان می بایست با همه این انحرافها مبارزه کند و به شیوه های گوناگون به سوی خداوند یکتا رهنمون شود؛ گاه از مناظره بهره می - جست و گاهی از شیوه های شنیداری و دیداری چون نمایاندن افول ستارگان برای ستاره پرستان استفاده می کرد. حضرت ابراهیم علیه السلام در راه دعوت به توحید، پذیرای رنج ها و مشکلات فراوانی شد. مردم جاهل و ایمان گریز بابل، در مقابل پیشنهاد رستگاری، به جای سپاس و امتنان، ابراهیم را به کشن و سوزاندن، افتادن در آتشی که به دستور پروردگار به گلستانی تبدیل شد، تبعید و حکم به مصادره اموال تهدید کردند. اما هیچ یک از تهدیدات نتوانست او را از راهی که در پیش گرفته بود، باز دارد و آنچه بیشتر بر این جریان دامن می زد، لجاجت عمومی ابراهیم خلیل علیه السلام، بود.

۲.۱.۲. دعوت به توحید از سوی ابراهیم علیه السلام

حضرت ابراهیم علیه السلام در راه مبارزه توحیدیش نه تنها با بتهاي بی جان مبارزه می کرد، بلکه با بتهاي جانداری چون سلاطین و پادشاهان که خود را خدایان و مربی جهان می دانستند، مبارزه می کرد. نشر عقیده توحید و قیام به دین فطرت همان هدف مقدس حضرت ابراهیم علیه السلام است که برای آن قیام کرد. به طور کلی سه دسته دعوت داشت، دعوت آزر، دعوت بت پرستان و دعوت اجرام پرستان که در ادامه بیان خواهد شد.

۱.۲.۱.۲. آغاز دعوت از خویشان

تاریخ پیامبران نشان می دهد که آنان اصلاحات خود را در آغاز کار، از بستگان خود شروع می کردند و سپس شعاع دعوت خود را گسترده تر می ساختند؛ چنانکه پیامبر اسلام علیه السلام پیش از همه، قوم خود را به